अथाष्टमीमाह। "तमिन्द्रं वाजयामसि। महे वृत्राय हन्तवे। स वृषा वृषभोऽभुवत्" इति। तथाविधगुणयुक्तमिन्द्रं वयं वाजयामसि गमयामः भक्त्या प्रेरयाम इत्यर्थः। किमर्थं महे वृत्राय हन्तवे महान्तं पापरूपं वैरिणं हन्तुम्। स चेन्द्रो वृषा अस्माकं कामानां वर्षयिता सन् वृषभोऽभुवत् श्रेष्ठो भवतु॥

अथ नवमीमाह। "इन्द्रः स दामने कृतः। ओजिष्ठः स-बले हितः। द्युम्नी श्लोकी स सोम्यः" इति। स तादृश इन्द्रः दामने दामकृत्ये बन्धने कृतः पाशैर्व्वशीकृत इत्यर्थः। स चेन्द्रः ओजिष्ठः अतिबलवान्। अतएव बले हितः बलकृत्ये वैरि-विनाशनेऽस्माभिर्भक्त्या प्रेरितः। स चेन्द्रो द्युम्नी धनवान्। श्लोकी कीर्त्तिमान्। सोम्यो रमणीयः॥

अथ दशमीमाह। "गिरा वज्रो न सम्भृतः। सबलो अनपच्युतः। ववक्षुरुग्रो अस्तृतः" [३] इति। सोऽयमिन्द्रो गिरा अस्मदीयया स्तुतिरूपया वाचा वज्रो न वज्र इव सम्भृतः। सम्यगस्माभिर्वशीकृतः। सबलो बलेन सोम्येन युक्तः। अनप-च्युतः कदाचिदप्यपलायितः। ववक्षुर्युद्धभारं वोढुमिच्छुः। उग्रः शत्रूणां भयङ्करः। अस्तृतः केनाप्यहिंसितः। हे इष्टिके ईदृगिन्द्ररूपा त्वमसि। इदृगिन्द्रस्त्वामुपदधात्विति सर्व्वत्रशेषो ऽध्याहर्त्तव्यः॥

इति अष्टमोऽनुवाकः॥ ८॥